

[Poul Hansen (Grenaa).]

problem er klaret ved lovforslagets bestemmelse i § 8, stk. 4, der siger:

„Er der aftalt en urimelig afbetalingspris, skal prisen nedsættes til, hvad der skønnes rimeligt.“

I så fald tror jeg, det ville være ønskeligt, om man på en eller anden måde kunne klargøre dette yderligere i loven eller i dens bemærkninger, således at fogeden, der foretager vurderingen ved tilbagetagelse, har de klareste mulige retningslinier at gå efter.

Forøvrigt vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om der ikke er mulighed for på en eller anden måde at lade oplysninger om sådanne tilbagetagelser og deres reelle indhold — selvfølgelig uden navnes nævnelser — tilgå pressen til vejledning for forbrugerne, for det er jo et område, hvor forsåvidt ingen oplysninger nogensinde kommer frem.

Med disse få bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget en velvillig behandling fra mit partis side.

Anker Lau: Dette lovforslag hviler på en udvalgsbetænkning, som blev afgivet til justitsministeren i 1950. Ministeren har dog ikke på alle punkter fulgt betænkningen, men har foretaget visse ændringer og visse udeladelser og for den sags skyld også indsat visse nye ting. Jeg tror godt, jeg kan sige, at det i det store og hele ikke er store og afgørende ting, der er kommet ud af den behandling, man i sin tid underkastede disse tanker.

Det udvalg, der i sin tid blev nedsat, fik pålagt visse nærmere præciserede opgaver. For det første skulle man overveje muligheden af at undtage varer under en vis pris fra lovens område. For det andet skulle man overveje muligheden af at fastsætte en vis minimumsgrænse for udbetalingen. For det tredje skulle man overveje ændringer i reglerne om påtale af strafbare handlinger med hensyn til varer købt på afbetaling. For det fjerde udvidelse af lovens område til at omfatte også alle store afbetalingskøb uden hensyn til købesummens størrelse. For det femte eventuelt indskrænkning i adgangen til afbetalingssalg ved agenter. For det sjette skulle man forsøge at sanere afbetalingshandelen ved forslag om, at man skulle kunne fradømme sælgeren ret-

ten til afbetalingshandel i 1—5 år, hvis handelen skønnedes ikke at være foregået på en sund, god og fornuftig måde.

Det var således ikke småting, man bad dette udvalg om at beskæftige sig med, men det allermeste af dette har udvalget måttet lade ligge, og jeg må tilstå, at den argumentation, som fremføres i betænkningen, synes mig i de fleste tilfælde at være såre fornuftig. Hvad angår udvalgets forslag om fradømmelse af retten til afbetalingshandel, er det til en afveksling ministeren, der er kommet med den blå blyant og har sat en streg over det.

Det er ret små ændringer, der her bliver tale om, og stort set kan man vel dele dem i tre grupper. For det første foreslås grænsen ophævet for de beløb, der falder ind under loven; alle beløb skal fremtidig falde ind under den. Man kunne dog måske overveje det betimelige i at have en grænse nedad, således at der var mulighed for at fastslå, for hvor lidt man kan sætte hele maskineriet i gang ved køb på afbetaling. Endvidere tillades der ved varens tilbagetagelse en renteberegning for beløb over 3 000 kr. Man kan spørge: Hvorfor skal man have rente af de beløb, der ligger over, og ikke af dem, der ligger under grænsen? Den argumentation, der er ført frem herfor, er, at man skal lette opgørelsen så meget som muligt i alle små tilfælde, men spørgsmålet må overvejes. Endelig er der de nye regler for retten til at tage den solgte vare tilbage, bl. a. i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed o. s. v., og enkelte andre ændringer i forbindelse med tilbagetagelse af varer.

Se, ved et sådan lovforslags behandling vil det vel også være rimeligt at beskæftige sig en lille smule med afbetalingshandelens berettigelse i det hele taget. Det har det nedsatte udvalg også i sin tid gjort, og jeg kan egentlig i det store og hele tiltræde de slutninger, man dér er kommet til. Det drejer sig jo her om en handelsform, der indeholder visse fristelser, på den ene side at købe mere og dyrere, end man har råd til, på den anden side til at lokke købere med små penge. Imidlertid er det i vore dage utvivlsomt et gode, at mennesker med små penge med et fornuftigt behov kan skaffe sig tingene på rimelige afbetalingsvilkår. Det, der her sker, er, at man tager forskud på en fremtidig købeevne, ganske på samme